

Komentar Evanđelja: Pozvani na gozbu

Evanđelje utorka XXXI tjedna
kroz godinu i komentar.

Evanđelje Lk 14, 15-24

U ono vrijeme: Reče Isusu jedan od
sustolnika: »Blago onome koji bude
blagovao kruh u kraljevstvu
Božjem!« A on mu reče:

»Čovjek neki priredi veliku večeru i
pozva mnoge. I posla slugu u vrijeme
večere da rekne uzvanicima: 'Dođite!
Već je pripravljeno!' A oni se odreda
počeli ispričavati. Prvi mu reče:
'Njivu sam kupio i valja mi poći
pogledati je. Molim te, ispričaj me.'

Drugi reče: 'Kupio sam pet jarmova volova pa idem okušati ih. Molim te, ispričaj me.' Treći reče: 'Oženio sam se i zato ne mogu doći.'«

»Sluga se vrati i javi to domaćinu. Tada domaćin, gnjevan, reče sluzi: 'Iziđi brzo na trgove gradske i ulice pa dovedi ovamo prosjake, sakate, slijepe i hrome.' I sluga reče: 'Gospodaru, učinjeno je što si naredio i još ima mjesta.' Reče gospodar sluzi: 'Iziđi na putove i među ograde i prisili neka uđu da mi se napuni kuća.' A kažem vam: nijedan od onih pozvanih neće okusiti moje večere.«

Komentar

Gospodin koristi sliku gozbe u ovoj prispodobi da nastavi opisivati Kraljevstvo Božje, sada naglašavajući goste. Upravo riječ "Crkva" znači "saziv" i sažima onaj univerzalni

poziv na spasenje koji je Bog uputio ljudima.

Međutim, prispodoba nam govori da se gosti, kad je večera spremna, počinju opravdavati za nedolazak. Tri isprike čine se logičnima i razumljivima; nijedna ne odražava izravno odbijanje poziva. Zato nas može iznenaditi da je gospodar-Bog toliko iznerviran odbijanjima i odlučuje svoju večeru popuniti najmanje atraktivnim ljudima u društvu. Kroz povijest promatramo kako je Božja inicijativa za spasenje ljudi besplatna, ali mi ljudi, kako možemo dobiti kartu za ulazak na gozbu? Prepoznajući ono što jesmo: grešnici - trebamo oprostjenje -, bolesni - trebamo ozdravljenje -, siromašni - trebamo nekoga koji ispunjava naša srca svojom ljubavlju - [1].

Prepoznavanje naše ranjivosti i naše ovisnosti kao stvorenih bića

omogućit će nam da s jednostavnošću pristupimo gospodaru večere i zamolimo ga da nas pusti unutra, jer sami ne možemo naći niti opravdanje za svoje pogreške, niti lijek koji liječi naše rane, niti hranu koja nas zadovoljava, ni piće koje nam utažuje žeđ.

Jednom kad znamo da nas gospodar očekuje, to dolazi prirodno - iznutra! - ta potreba da drugima kažemo što nam se dogodilo i kamo smo pozvani. Iz tog razloga, pravo značenje "prisile na dolazak" (r. 23) prispodobe ne može se shvatiti kao fizičko ili moralno nasilje prema drugima, već kao sila koja privlači, zaražava i ispunjava željom za dijeljenjem s drugima veličine na koju je netko, a da to nije zaslužio, pozvan.

[1] Usp. Franjo, Homilija 7.XI.2017

Pablo Erdozain // Photo:
chuttersnap - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-ii-
trigesimaprimera-semana/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-ii-trigesimaprimera-semana/) (10.04.2025.)